

[Indenrigsministeren]

ved at lade udgifterne til forsøget modsvare af den afledede statslige besparelse i arbejdsløshedsdagpenge.«

Ad spm. nr. S 1711

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optrykt i Folketingsstidende foran sp. 13301 var sålydende:

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (3/9 86) af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren arbejde for, at spørgsmålet om kulturstøtte bliver sendt ud til en folkeafstemning?«

Supplerende svar (3/10 86):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

I fortsættelse af mit foreløbige svar på spørgsmålet af 11. september 1986 kan jeg nu oplyse, at jeg har modtaget følgende udtalelse fra justitsministeriet:

»Det er et grundlæggende element i det danske forfatningsretlige system, at den beslutningsmyndighed, der efter grundloven tilkommer regeringen og folketinget, kun gyldigt kan begrænses i det omfang, grundloven indeholder hjemmel hertil. Indførelsen af yderligere begrænsninger end de grundlovshjemlede kan derfor kun ske under iagttagelse af bestemmelsen om grundlovændringer i grundlovens § 88, jfr. herved nærmere Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954), side 440 ff, og Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret, 3. udgave ved Ole Espersen, side 172 ff.

Det anførte gælder også med hensyn til adgangen til at iværksætte bindende folkeafstemninger. Sådanne folkeafstemninger kan derfor kun afholdes i de tilfælde og under iagttagelse af de betingelser, der udtrykkeligt fremgår af grundloven. Grundloven antages derimod ikke at udelukke, at der ved lov iværksættes folkeafstemninger uden for de udtrykkeligt hjemlede tilfælde, såfremt afstemningsresultatet ikke skal tillægges bindende virkning, men alene tjene som vejledning for de politiske instanser om vælgernes stilling til et bestemt spørgsmål, jfr. således Max Sørensen, Statsforfatningsret, 2. udgave

ved Peter Germer, side 180, og Alf Ross i et memorandum, der er optaget som bilag til forfatningskommissionens betænkning.

Det er på denne baggrund justitsministeriets opfattelse, at der ved lov kan træffes bestemmelse om, at et kulturpolitisk spørgsmål skal undergives en vejledende folkeafstemning. Det må endvidere anses for utvivlsomt, at et lovforslag herom kan undergives en bindende folkeafstemning efter reglerne i grundlovens § 42. Herudover indeholder grundloven imidlertid ikke bestemmelser, der i det foreliggende tilfælde giver mulighed for at afholde en bindende folkeafstemning.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at statsministeren i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 6 fra folketingets markedsudvalg til forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om en EF-reform (EF-pakken) (L 145) udtalte, at en hyppig anvendelse af vejledende folkeafstemninger efter regeringens opfattelse ud fra de forfatningsmæssige regler og forudsætninger, som er grundlaget for vort repræsentative demokrati, ville være betænkeligt forfatningsmæssigt set, og at regeringen ikke ønsker en udvikling i den retning.«

Jeg kan henholde mig til denne udtalelse.

Bortfaldne spørgsmål:

Spm. nr. S 1554

Spørgsmål nr. S 1554, der var stillet af Brusvang (CD) til ministeren for skatter og afgifter, blev den 8/8 86 taget tilbage af spørgeren.

Spørgsmålet, der dermed var bortfaldet, var sålydende:

Til *ministeren for skatter og afgifter* (5/8 86) af:

Brusvang (CD):

»Vil ministeren oplyse, hvilke argumenter der kan fremføres for den ofte fremsatte påstand, at investering i skibe – efter den såkaldte skattereforms vedtagelse – fortsat vil være lige fordelagtig, således at det juridisk godtgøres, at der med skattereformen hverken er tilsigtet eller rent faktisk og retligt er sket nogen som helst forringelse af eksistens- og overlevelsesmulighederne for vore krise-